

ת"פ 23891/05/13 - מדינת ישראל נגד פ. כ.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 23891-05-13 מדינת ישראל נ' כ. (עציר)

בפני	כב' השופטת שירה בן שלמה
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	פ. כ. (עציר)

הכרעת דין

פתח דבר

1. הנאשם הואשם בשוד בנסיבות מחמירות בצוותא חדא.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום בשילוב העדויות, ביום 7.3.13, בשעה 08:30 לערך, צלצל הנאשם, יחד עם אחר, באינטרקום דירת המתלונן, ע"ת 1, מר ל. פ. מ., בן ה - 75. השניים נקבו בשמה של אשתו ושכנתו. המתלונן, אשר סבר לתומו כי מדובר באיש מקצוע, אינסטלטור, אשר הוזמן מבעוד מועד, פתח את דלת הכניסה לבניין באמצעות האינטרקום. בהמשך פתח את דלת הדירה. מדובר בדירה

אז נכנס האחר לדירה ואחז בו. בעקבותיו נכנס הנאשם, כשפניו מכוסות ואחז ברגליו. המתלונן נאבק בשניים, אך האחר הצליח לסתום את פיו, באמצעות ידיו. בהמשך, בעוד האחר אוחז בו, אזק הנאשם את ידיו ואת רגליו וסתם את אפו ופיו באמצעות סרט דביק, כך שהתקשה לנשום. נוכח מצוקתו, האחר הוריד את סרט ההדבקה מאפו.

השניים הוציאו את ארנקו מכיסו, הרימו אותו כפות והניחו בחדר השינה. באותו שלב תרו בדירה אחר דברי ערך, כשהם דורשים ממנו כסף.

לאחר שעזבו את הדירה, נוטלים כסף, תכשיטים, 10 שעונים יקרי ערך, הצליח, במאמצים מרובים להשתחרר מהכבילה והזעיק עזרה. כתוצאה נחבל בפיו ודימם.

3. בתגובה בכתב לכתב האישום הכחיש הנאשם את המיוחס. נטען כי מאחר והארוע המתואר התרחש ביום 7.3.13 והוא נחקר אודותיו רק ביום 1.5.13, אין ביכולתו להצביע על מקום מדויק בו היה ולתאר את מעשיו. עם זאת, באותה תקופה, שהה רוב הזמן בבית. הוא אינו בקו הבריאות וסובל מתחלואים שונים. מידי פעם הוא עושה שימוש בכספי המל"ל, מגיע לת"א וקונה דברים משומשים בזול.

4. במסגרת סיכומיו, לאחר שמיעת הראיות, היה נכון למקד את גדר המחלוקת.

לא הייתה מחלוקת שהשעונים אותם זיהה המתלונן באולם ביהמ"ש הם אכן השעונים שנגנבו ממנו במהלך השוד. כך, חרף הזמן הרב שהושקע בחקירה הנגדית שלו ושל אחרים על מנת לקעקע גרסה זו.

כן קיימת זהות בין השעונים אותם זיהה המתלונן כשעונים שנגנבו ממנו לבין השעונים אותם זיהתה כביכול ב. ש. כשעונים שנתן לה הנאשם, מבלי להסכים שניתנו על ידו.

ההגנה הייתה מוכנה לצאת, בנוסף, מנקודת הנחה לפיה כרטיס הסיים המשוך למספר המסתיים בספרות 020 אכן הושם בתוך מכשיר הטלפון הנייד שנגנב מהמתלונן, וכי הדברים היו סמוך, באופן יחסי, למועד השוד.

5. להשלמת התמונה יצוין כי מספר הנייד המסתיים בספרות 020, היה, במועד הרלוונטי לביצוע השוד, בשימוש הגב' ב. ש. כ., ע"ת 12. הסיים הנ"ל הוכנס ביום ביצוע השוד למכשיר הטלפון הנייד שנגנב מהמתלונן, והחל משעה 11:48 נעשה בו שימוש.

דרך השימוש שנעשה ואיתור פרטי המשתמש הגיעו לב. ש. ודרכה לנאשם.

6. גרסת הנאשם, כפי הנטען בסיכומים, נסמכת על כך שלא הוכח, ברמה של מעבר לכל ספק סביר, שבמועד בו הוכנס הסיים לטלפון הנייד של המתלונן היה הוא בשליטתה ובהחזקתה של ב. ש. .

ביהמ"ש נתבקש שלא ליתן אמון בגרסתה המפלילה, משמסרה שלל גרסאות, כאשר באחת מהן, אשר נמסרה ע"י המדובבת שהייתה עמה בתא המעצר, הפלילה דווקא את בן זוגה, ר. י., כמי שנתן לה אותו.

7. בשים לב לגדר המחלוקת, תיסקר עדות המתלונן ואשתו אודות השוד, תוך התמקדות בזמנים ובפרטי הזיהוי, אשר נמסרו אודות מבצעיו, בדגש על הנאשם, לאור ההכחשה כי נטל בו חלק.

יסקרו הראיות אשר סיפקו לחוקרים קצה חוט באשר להגעה למשתמש בנייד הגנוב, סמוך לאחר ארוע השוד. תבחן גרסת המשתמשת הנטענת, ב. ש., והחיזוקים אותם סיפקה כתמיכה בעדותה, לפיה קיבלה אותו בצרוף מספר שעונים

מהנאשם. החיזוקים הינם שיחת טלפון בינה לבין אשת הנאשם, הגב' א. כ., ע"ת 3, בה אישרה האישה באופן כללי את גרסתה וכן עדות חברתה, חברתו של בן זוגה לשעבר, גב' נ. נ., ע"ת 4, לה נתנה במתנה אחד מהשעונים הגנובים.

תבחן גרסת הנאשם, אשר בחלקה משתלבת עם גרסת ב. ש., וכן איכותו וטיבו של התרחיש החלופי אותו הציע, כמבצע אפשרי של השוד.

והכל, על רקע מחדלי חקירה נטענים, אי מיצוי הראיות המדעיות וזיהום עדויות ב. ש. ונ. ע"י החוקרים.

השוד

8. המתלונן, פנסינור בן 75, עוסק בשיקום יצירות אומנות. עדותו תורגמה מספרדית. בהתאם לעדות, 5 דקות לאחר שאשתו יצאה מהבית צלצל האינטרקום. הוא המתין לבואו של אינסטלטור עקב נזילה בצנרת, סבר לתומו כי בו מדובר ופתח את דלת הבניין והדירה.

הגיע אדם בן 35 - 40, שחום, חבש משקפי רייבן. הוא אמר לו להיכנס לשירותים, הסתובב, עשה מספר צעדים ונתפס בידיו ובפה ע"י אדם אוחז כפפות. לאחר שזרקו לרצפה הגיע האדם השני, תפסו מהרגליים וכפת אותו באמצעות אזיקוני פלסטיק.

את האדם הראשון תאר "הגבוה ביותר", היה בו משהו שקצת הרגיע אותו. הוא הניח אותו בחדר בצורה נוחה יותר. האדם השני חבש מסכה וכובע גרב, באופן שנראו רק עיניו ופיו. זה האדם הנטען להיות הנאשם. הוא העריך שגובהו 1.70 מ'. גובה הנאשם, עפ"י דבריו בהודעתו הראשונה, ת/1, 1.75 מ'. אותו אדם חזר כעבור כ- 10 דקות, התקרב אליו עם מספרים ביד ושאל, באנגלית, על כסף. בחקירה הנגדית ציין שבשלב שנשאל על הכסף אותו אדם עשה כל מיני תזוזות, המסכה נשמטה לו קצת והוא ראה את שיניו.

9. השיניים הם סימן ייחודי עליו, בין היתר, מבססת המאשימה את הטענה כי בנאשם עסקינן, כתימוכין לגרסת ב. ש..

מהמתלונן נגבו מספר הודעות. הראשונה, נ/1, בביתו, סמוך לאחר השוד, בשעה 10:20. השניה באותו יום, בשעה 12:36, בתחנת כפר סבא - נ/2. השלישית מיום 30.4.13, בה זיהה שעונים שנתפסו בבית בת שבע. הרביעית, נ/4, מיום 6.5.13, בה זיהה שעון נוסף, טד לפידוס, אותו מסרה ב. ש. במתנה לנ. אז התייחס פעם נוספת לתאור השודדים.

בין לבין, ביום 2.5.13, שוחח עמו רס"ב רפאל סעדון, ע"ת 5, אודות שיניו של השודד - ת/10. היה זה לאחר שהנאשם נחקר לראשונה ביום 1.5.13 - ת/1. צילום הפנים והפה - ת/2. התמונות - ת/2א.

בהודעה הראשונה, נ/1, תאר את האדם הראשון שנכנס, גבוה, 1.80 לערך, כבן 33, רזה, זקן של כמה ימים, משקפי ריבן בצבע ירוק. שיער שחור, לא ארוך, עם מעט מפרצונים. גוון עור כהה ופרטי לבוש. את השני תיאר כאדם נמוך ושמן, עם כובע. הבחור הנמוך היה ללא שן קדמית בחלק העליון, או שהשן העליונה הייתה כהה. תאר פרטי לבוש גם שלו.

בהודעה השנייה, נ/2, הוסיף לגבי האדם הראשון, אף קצת גדול. לגבי השני, שוב ציין שחסרה לו שן קדמית עליונה. הוא מסר שהבחור הנמוך נראה יותר רחב, מבוגר יותר.

במזכר רס"ב סעדון, מיום 2.5.13, לאחר שהנאשם נעצר, נשאל המתלונן שוב לגבי השיניים של החשוד. האם השן הייתה שחורה או חסרה. תשובתו נרשמה בספרדית כשהתרגום שהייתה חסרה לו שן בחלק העליון או התחתון. כשנשאל מדוע בהודעותיו אמר שהייתה חסרה שן בחלק העליון, אמר שלא היה בטוח, אבל

זוכר שחסרה שן בקדמת הפה - ת/10.

בהודעה האחרונה, נ/4, אמר שראה שחסרות לו כמה שיניים, היה חוסר גדול, אני חושב למטה, חושב אבל לא בטוח שזה היה בצד ימין. הוא זכר בבירור שהיו חסרות לו שיניים, במאה אחוז, חושב שבצד ימין, וזה דבר ראשון שאמר.

בעדות הבהיר שבגלל התנוחה שלו על הרצפה, כשהסתכל כלפי מעלה, הבחין שחסרות לו שיניים. שן אחת לא הייתה מושכת את תשומת לבו. כשנחקר אודות הגרסה שמסר בהודעה הראשונה, אודות שן קדמית עליונה, אמר שהיה קצת בערפול חושים. טען שדיבר על שיניים. בגלל תנוחתו על הרצפה הבחין שבלסת התחתונה הכל היה שחור, היה חלל שחור.

להשלמת התמונה יצוין, כי הגם שבהודעתו השנייה מסר שעובד בשחזור והמקצוע שלו מאפשר לו לזהות, באלבום התמונות לא זיהה אף אחד. הוא ניסה לזהות רק את החשוד הראשון, מאחר ולא ראה את פני החשוד השני.

צילומי החשוד מלמדים על שיניים חסרות בלסת התחתונה וכן על חלקים שחורים, אותם הסביר הנאשם עקב השימוש בסם. כיום, לדבריו, הוא נקי מזה 8 שנים. הצילומים - ת/2א.

10. בעדות תאר המתלונן את האדם השני, כמלא, להבדיל משמן, ונשאל על כך בחקירה הנגדית. הוא התעקש על פי רוב שאמר מלא אך התרגום לא היה מדויק. טען שהספרדית שבפי החוקר לא הייתה מושלמת.

הוא תאר, בנוסף, את הכסף, התכשיטים והשעונים שנלקחו מהבית. את המחשב הנייד וכן טלפון נייד, מודרני ממנו ניתן לשלוח מסרונים, טלפון מסוג סמסונג. הוא זיהה חלק מהשעונים שנגנבו.

11. מבחינה פיזית נגרמו לו רק שריטות קשות בפנים ובידיים. מבחינה נפשית אמר "השוד או הפגיעה הקשה בי, גרמה לי לנזק רציני. כל פעם שאני נזכר אני מרגיש דפיקות לב. בחיים, מעולם לא עבר עלי דבר כזה נורא" (עמ' 13 ש' 21 - 22).

12. מבחינת לוחות זמנים, הוא דיבר על ארוע שנמשך כחצי עד שלושת רבעי שעה. לקח זמן עד שהצליח לשחרר עצמו, ולגשת לבית השכנה. המשטרה הגיעה כעבור כ- 20 דקות.

אשתו, גב' מ. י., ע"ת 2, נחקרה ראשונה ביום הארוע, בשעה 10:05 - ת/12. היא יצאה מהבית בשעה 08:15. להזכיר, המתלונן העיד שהארוע אירע 5 דקות אחרי שיצאה. בשעה 09:00 לערך בעלה התקשר אליה, סיפר שבאו אליהם הביתה והיה בשוק.

בהתאם לעדותה, גובה הודעתה דיבר איתה אנגלית ופה ושם בספרדית קלוקלת.

13. השוטר שהגיע אליהם הביתה הוא רס"ב סעדון. הוא העיד על עצמו כי דובר ספרדית בסיסית. בזירה נכחה גם קצינה, דוברת לדינו, אשר תחקרה את המתלונן. אין על כך תעוד. הוא לא שלל את האפשרות שבמהלך החקירה השתרבו מילים באנגלית. הוא לא רשם זאת, מאחר ומדובר בחקירה ראשונית בשטח.

לדבריו, המתלונן, במהלך התשאול, היה בהיסטריה. הוא לא זכר באיזו מילה בדיוק השתמש כאשר תאר את החשוד השני כ"יותר נמוך ושמן". הסביר שיש כמה מילות תואר. בהודעות המתלונן נ/1 ונ/2, רשם את שאמר. את הברור אודות השיניים, מיום 2.5.13, עשה לבקשת מי מהחוקרים - ת/10. באותו שלב ששוחח עמו, לא היה חלק מהצח"מ שטיפל בתיק, ולא ידע שיש חשוד.

השתלשלות הארועים לאחר השוד

14. למקום ארוע השוד הגיע פקד אהרון דגן, סמוך אחרי. במזכר תאר כיצד אשת המתלונן, לבקשתו, הביאה לו את הקופסה של הטלפון שנשדד עליה מדבקת ברקוד עם מספר, כשרשום סמסונג שחור. המזכר - ת/3.

15. מנהל מחלקת מניעת הונאות בחברת פרטנר, מר דניאל גלבוצקי, ע"ת 11, העיד כי מספר ה-IMEI על גבי הקופסה שנתפסה בבית המתלונן זהה לטלפון אליו הוכנס כרטיס הסיים של בת שבע המסתיים בספרות 020. הכרטיס הוכנס ביום ביצוע השוד. התקבלה הודעת מערכת על החלפת הסיים בשעה 11:48 ופעם אחרונה בשעה 21:22, בלילה של אותו יום. הרשומה המוסדית שערך - ת/16, הנתונים שסיפק, ת/16א - ת/16ד.

16. לאור נתון זה, ביום 29.4.13, בשעה 10:20, נערך חיפוש בבית של ב. ש. בלוד, והיא עוכבה לחקירה. בחיפוש נתפסו שעונים, טלפונים ניידים, כרטיסי סים ומחשב. דו"חות פעולה, תפיסה וסימון - ת/4, ת/5. דו"ח חיפוש - ת/6. רישום מוצגים - ת/14.

17. רס"ר דורין אלמלח, ע"ת 10, נטלה חלק בחיפוש ובחקירת ב. ש.. לדבריה, ב. ש. לא הבינה תחילה כיצד הגיעו אליה. לאחר שהוצג בפניה הרכוש, והיא הבינה כי מדובר בעבירה חמורה, סיפרה ממי קיבלה את חלקו, סיפרה את האמת שלה. הרכוש הוצג בפעם הראשונה בחדר הצמוד לחדר בו נחקרה. היא נזכרה מי נתן לה, והייתה נכונה להתקשר לאורנה, אשת הנאשם, על מנת לאמת את גרסתה. לאחר שהשיחה תועדה, היא נחקרה ומסרה את הגרסה המפלילה. במהלך החקירה הוצגו בפניה המוצגים שוב.

היא מסרה שב. ש. הייתה במצוקה נוכח מעצרה, רצתה לומר את האמת, אך לא היה לה נעים. היא לא הבטיחה לה דבר וגם לא שמעה שוטר אחר שהבטיח כי תשוחרר. בהודעה נרשם שאמרה שאינה מעוניינת בעו"ד כרגע - נ/10. בתמליל נרשם "לא כפרה, (מילים לא ברורות)" - נ/10. האזנה לדיסק מלמדת כי אכן אחרי המילים "לא כפרה" אמרה "הוא אמר שהוא ישחרר אותי", כפי דברי ב"כ הנאשם - נ/10. ראוי היה שהעדה תהיה ערה לכך ותציין זאת בהודעה.

במזכר - ת/9, ציינה כי הוצגו בפני ב. ש., במהלך החקירה, 3 שעונים החשודים כגנובים מהשוד והיא זיהתה אותם כשעונים שקיבלה מהנאשם. בעדות הבהירה כי הוצגו בפניה כל השעונים ונרשמו רק אלו אותם זיהתה. עדות דומה מסרה גם ב. ש..

אין זה מן הנמנע, לאור ההתנהלות, שבחדר שליד זיהתה את השלושה מתוך המכלול וע"י מי ניתנו ולכן בחקירה הוצגו בפניה רק אותם שעונים אשר זוהו על ידה, כפי שמתיישב עם התמליל, והספירה שנעשתה - נ/10.

18. ב. ש. העידה על מפגש בבית הנאשם בו ישבה ושתתה קפה עם אשתו, א.. הנאשם שאל האם היא רוצה שעון והיא השיבה בחיוב. הוא נתן לה במתנה 3 או 4 שעונים. בתחילה רצה למכור לה טלפון נייד. היא אמרה שאין לה כסף וביקשה שייתן לה מתנה וכך עשה. את השעונים נתנה לילדיה ולחברה, נ..

לדבריה, במסגרת היא זיהתה באופן ודאי את אותם שעונים שמסרה לה.

לגבי הטלפון הנייד שקיבלה, אמרה שהכניסה לתוכו את הסיים שלה, או באותו רגע או אצלה בבית, ודיברה במשך יום אחד, כי למחרת ננעל.

ביום הראשון בו נחקרה, היא לא זכרה שעשתה שימוש בטלפון יום אחד, מאחר ויש לה בעיית זיכרון. השוטרים לא הפעילו עליה לחץ ולא איימו עליה, הם היו נחמדים. היא פשוט לא זכרה. הם גם דיברו רק על הפלאפון. למחרת, כשהציגו בפניה את השעונים, נזכרה. עם זאת, היא אישרה כי אמרו לה, מספר פעמים, שאם תגיד מי נתן לה את הפלאפון תלך הביתה. בפועל הם שיקרו, וביקשו עוד 6 ימי מעצר. כן אישרה שהאינפורמציה שקיבלה מהחוקרים הייתה שהשתמשה במכשיר שנשדד והשוד היה חודש וחצי קודם.

עוד אישרה כי מהטלפון שהיה אצלה, המסתיים בספרות 020, אכן ביצעה את השיחות שנטען כי עשתה, וזה הטלפון שלה (עמ' 97 ש' 2; עמ' 100 ש' 23 - 24).

19. בהודעה הראשונה, נ/9, נחקרה ע"י רס"מ רונן גולן, ע"ת 7, אודות הרכוש שנתפס בביתה. הטלפונים, כרטיסי הסיים, השעונים והמחשב הנייד. את הטלפונים סימן החוקר בראשי תיבות שמו. את השעונים לא סימן. לגביהם אמרה שמישהו הביא לה מזמן וזה זרוק אצלה במגרה שנים, ללא שימוש.

היא נחקרה בחשד לסיוע לשוד ונתבקשה להסביר איך כרטיסי הסיים שלה נכנס לטלפון שנגנב מהקשיש בשוד, זמן קצר מאוד לאחר ביצועו. תשובתה הייתה "בקיצור אין לי כח לדבר איתך אני יגיד לשופטת". לגבי השעון שעל היד שלה, אמרה שחברתה א. ח. הביאה לה לפני מספר חודשים. מדובר באשת הנאשם, עפ"י הכתובת שמסרה ועדות רס"מ גולן. לגבי פריטים נוספים מסרה הסבר.

20. רס"מ גולן שלל בעדותו שהציג בפני ב. ש. פלט שיחות לפיו התקשרה לאמה ולחברותיהם מאותו טלפון.

21. דא עקא, מדברים שאומרת ב. ש. בתא המעצר, ברור שנמסר לה מידע רב בטרם ביצעה את שיחת הטלפון עם א. ומסרה את הודעתה המפלילה. אכן נמסר לה, כפי שנשאלה בהודעה, שכרטיסי הסיים שלה הוכנס לטלפון שנשדד זמן קצר אחרי השוד וכן המועד בו בוצע - 7.3.13, בשעות הבוקר (כך בהודעה נ/9).

בתא המעצר אמרה שאמרו לה שעשתה ממנו שיחות, לחברותיה ולאמה, וכך הגיעו אליה. שיחות שבאמת ביצעה. כן אמרו לה שמדובר בטלפון מסוג סמסונג - נ/16.

מכאן שלמחרת, כאשר שוחחה עם א. ומסרה את ההודעה, כבר ידעה פרטים רבים, אותם עפ"י הנתען ע"י ב"כ הנאשם, יכולה לשלב בגרסתה. פרטים אשר מאחר והגיעו לידיעתה ע"י החוקרים, אין בהם כדי להצביע על אמינותה.

22. רס"ב אילן לוי, ע"ת 6, העיד כי ביום 30.4.13 ב. ש. פנתה אליו וביקשה לבצע שיחת טלפון לאורנה, אשת הנאשם, במטרה להוכיח את חפותה, כי מי שהביא לה את השעונים והפלאפון הוא הנאשם. המזכר - ת/11. הוא פנה לצורך כך לרס"מ יורי דוברינסקי - ע"ת 8.

רס"מ דוברינסקי, חוקר ואיש מ"ט, הקליט וצרב את השיחה בין השתיים.

23. הדיסק - ת/7. תמלול השיחה - ת/7א. השיחה תומללה ע"י רס"ר אלמלח. היא בוצעה ביום 30.4.13, בין השעות 10:00 - 10:11. בשוגג נרשם 1.5.13.

ב. ש. אמרה לא,, אשת הנאשם, שנעצרה יומיים וכעת שוחררה, מה שלא היה נכון. היא הזכירה לה שהייתה אצלה בבית והנאשם הביא שקית עם שעונים ופלאפון וא. אישרה את הדברים. לשאלה אם נכון שהפלאפון שהוא הביא לה... השיבה "כן". היא תארה כיצד נתן לה שעונים, גם בשביל הילדים וא. אישרה. כן אמרה לה שהטלפון אחרי יום ננעל והיא אמרה לו שהוא מסתלבט עליה. הסבירה לה שביצעו אצלה חיפוש בבית, מצאו את השעונים ובאמצעות הטלפון שקיבלה מהנאשם קישרו אותה לשוד. א. הגיבה בקריאות בהלה. השיחה הסתיימה בבקשה של ב. ש. ממנה, שתדבר עם הנאשם שנמצא בבית הסוהר, בקודים, כי היא לא מתכוונת לשבת בבית סוהר עקב כך. מעדות א. מתברר כי אכן שוחחה עמו.

24. לאחר אותה שיחה, שהסתיימה בשעה 10:11 נגבתה הודעתה המפלילה, בשעה 10:24 - נ/10. היא נחקרה על השעונים שנתפסו בביתה ועל השעון שענדה על היד ומסרה שחודש וחצי קודם הלכה לחברתה, לא.. הן ישבו שתו קפה ודיברו. הנאשם היה בבית והוציא שקית מלאה שעונים. היא אמרה לו "הופה דפקת איזה מכה" והוא אמר לה לא לשאול שאלות מיותרות. הוא נתן לה 4 שעונים ופלאפון שהיא חושבת שהיה בצבע שחור, סמסונג טאץ' קטן. תחילה שאל האם רוצה לקנות, אך, כשהבהירה שאין לה כסף וביקשה מתנה, נתן לה. היא שמה את כרטיס הסיים שלה בטלפון והשתמשה בו יום אחד ולמחרת לא עבד. אז אמרה לו שהוא עושה ממנה צחוק כי הטלפון דפוק. א. הייתה לידה כשהביא לה את השעונים. לשאלת החוקרת כיצד ניתן לבדוק את שספרה לה, הבהירה שביצעה שיחה עם אורנה שאישרה את דבריה. בהודעה פרטה את תוכן השיחה.

הוצגו בפניה השעונים, אחד שהיה על היד שלה ושניים נוספים, והיא אישרה שקיבלה אותם מהנאשם. השעונים שהוצגו תועדו ב - ת/9. כן מסרה את פרטי נ., לה מסרה שעון נוסף שקיבלה ממנו. את תמלול השיחה ערכה החוקרת רק ביום 2.5.13 - ת/7א. היא זיהתה בדיוק את אותם שעונים שזיהה המתלונן כשעונים שנגנבו ממנו במהלך השוד (עמ' 91 ש' 16).

25. הודעה אחרונה נגבתה ממנה ביום 6.5.13 - נ/11. בה מסרה שברגע שדיברו איתה על השעונים נפל לה האסימון ובזכותם נזכרה מי הביא לה את הטלפון. זו פעם ראשונה שהנאשם הביא לה מתנה. את הסיים הכניסה לפלאפון שנתן לה אצלם או אצלה, אחרי גג חצי שעה, כי היא גרה 200 מ' מהם. באותה הודעה גם זיהתה את השעון שנתנה לנ..

תימוכין לגרסת ב. ש.

26. העדה המרכזית התומכת בעדות ב. ש. היא א., אשת הנאשם. בשיחה שהוקלטה אישרה שב. ש. קיבלה

מהנאשם שעונים ופלאפון וכן בהודעתה, מאותו יום, מהשעה 14:07 - ת/13. בעדות מסרה גרסה שונה והוכרזה עדה עוינת.

בהודעה, כאשר הוצג בפניה רכוש שנתפס הצביעה על שעון ברייטלינג בצבע כסף ועל שעון וונגר כ - 2 שעונים שהיא יודעת שבעלה נתן לב. ש. מתנה. זה היה כמה חודשים קודם. הוא הביא אותם הביתה כשב. ש. הייתה אצלה ונתן לה. כן הצביעה על שעון וונגר נוסף כשעון שאולי נתן לה. בהערת חוקר צוין בהמשך ש - 3 השעונים שזוהו על ידה הוכנסו לשקית וסומנו. מעבר לשעונים, היא לא זכרה שנתן לה עוד משהו. היא לא ידעה לומר מהיכן הנאשם הביא את השעונים. לגבי השעה, אמרה שזה היה בבוקר או בצהריים. שעון ברייטלינג לא נגנב בשוד והוא לא שייך למתלונן.

לגבי הפלאפון היא לא ראתה. כשראתה את השעונים "קיבלה חום" ואמרה לו להעיף את הדברים האלה. אם אין קבלות היא לא רוצה את זה אצלה בבית. כן ציינה שלא נעים לה שתצטרך להעיד נגד בעלה.

בעדות, כפי שחזתה, ומטעמים מובנים, אמנם לא היה לה נעים. היא אמרה שהנאשם לא הביא את השעונים הביתה ולא נתן לב. ש. בנוכחותה. אמרה שנתן לה שעון אחד בשכונה. דיברה על שעון שמצא ברחוב 8 חודשים קודם. כשנאמר לה שבהודעה הצביעה על 3 שעונים, אמרה שהצביעה רק על שניים. את השיחה בינה לבין ב. ש. אישרה, אך אמרה שהרגישה לא טוב והייתה צריכה ללכת לטיפול בכתף.

כשעומתה עם דברי הנאשם לפיהם בהודעה מסר כי בבית, כשהן היו יחד, ב. ש. ביקשה ממנו פלאפון ושעון והוא נתן ואח"כ היא קנתה לו אייפון, השיבה שרק החלק המתייחס לאייפון נכון.

העידה על עצמה שהיא מבולבלת וצורכת תרופות פסיכיאטריות.

27. על נסיבות גביית הודעת א. העיד רס"ב קובי בוזגלו, ע"ת 9, גובה אמרתה. הוא לא היה חוקר מוביל בתיק אלא רק גבה את העדות הזו. לפני גביית העדות הוא ידע באופן כללי שארע שוד, נתפס רכוש והיו עוד מעורבים. הוא לא קרא את התיק. הוא ידע שיש עוד עדה או חשודה שמסרה כי קיבלה פריטים מהשוד מהנאשם. הוא גבה עדות פתוחה מאשתו, במסגרתה זיהתה חלק מהרכוש שנתפס. מאחר ולא ידע מה קשור לעבירה ומה לא, הציג בפניה את כל מה שנתפס. הוא לא זיהה דבר חריג לגבי מצבה הנפשי.

28. חברה נוספת לה מסרה בת שבע שעון שעפ"י גרסתה נמסר לה ע"י הנאשם היא נדיה. מדובר בשעון מסוג טד לפידוס שזוהה ע"י ב. ש. כשעון שנמסר לה. אין חולק כי מדובר בשעון שזוהה ע"י המתלונן כאחד מהשעונים שנגנבו במהלך השוד.

היא העידה שקיבלה את השעון מתנה מב. ש. ליום הולדתה, לפני יום הולדתה. היא נשאלה על תחילת אפריל. ב. ש. סיפרה לה שקיבלה אותו במתנה. היא לא הייתה בטוחה שאמרה במשטרה שב. ש. אמרה לה שאת השעון קיבלה מהנאשם.

היא העידה שלגבי השעון שהיה לב. ש. על היד היא חושבת שאמרה שקיבלה במתנה. היא העידה שהיא חושבת שב. ש. אמרה לה את השם של מי שנתן לה את השעון, אך לה הייתה בטוחה בזה. בהמשך אמרה שכאשר התקשרו מתחנת כפר סבא, בחורה אמרה לה שב. ש. עצורה ושאלו אם היא מכירה "פ." (הנאשם).

ואכן, בהתאם למזכר נ/5, ביום 1.5.13 מסרה לה רס"ר אלמלח שעליה להגיע לצח"מ עם השעון שקיבלה מתנה מב. ש.. הוסבר לה שהשעון גנוב ועליה להחזירו. בתחילת הדברים נרשם שהתקשרה אליה מאחר וב. ש. מסרה לה את השעון שקיבלה מהנאשם.

גרסת הנאשם

29. אמרת הנאשם בהודעתו מיום 1.5.13, אף היא תומכת בגרסת ב. ש.. בהודעה - 1/ת, לא זיהה אף אחד מהשעונים שהונחו בפניו. הוא שלל גם את האפשרות שמסר מי מהם במתנה. הוא אישר שמכיר את ב. ש., כמי שהייתה מגיעה הרבה פעמים לביתו לשתות קפה. הוא שלל שמסר או מכר לה שעונים. כן אמר שבחיים לא היה ברעננה.

כשהוטח בפניו כי לפי דבריה הוא מסר לה את השעונים, חזר על דבריו לפיהם לא ראה אותם ולא נתן לה. אבל, תיאר קנייה שעשה בת"א של מספר פריטים בזול, הגיע הביתה וראה אותה יושבת עם אשתו. כשהיא ראתה אותו עם הטלפון הקטן, מכשיר ישן עם כפתורים, וכן שעון קטן שחור, היא ביקשה לילדים, לפנימייה והוא נתן. הוא ביקש מאשתו לקנות לו אייפון ואשתו קנתה לו אייפון חמש על חשבונה.

כשנשאל על המועד, אמר שנפגע לו הזיכרון, שהוא לא זוכר זמנים, עקב טיפולים פסיכיאטריים. כשהוזכר לו שאמר שראה אותה 3, 4 חודשים קודם השיב שכנראה אז נתן לה את השעון והטלפון.

לשאלה האם הוא מסוכסך עם ב. ש. השיב בשלילה. אמר שבחיים לא היה לו איתה ויכוח. לשאלה למה הפלילה אותו, אמר שזה קל בגלל שהוא בבית סוהר. אמר שאשתו לא ראתה שום דבר כזה, ואם היא אומרת כך אז היא שקרנית. בהמשך שלל כל קשר לשוד. כן שלל כל אפשרות שד.נ.א שלו נמצא בזירת השוד.

מעדות א., אשתו, ניתן ללמוד כי בטרם היא נחקרה יום קודם, ואחרי השיחה שלה עם ב. ש. אותה כינתה "לכלוכית", היא שוחחה עמו (עמ' 33 לפרוטוקול ש' 20). מן הסתם היה לו זמן לחשוב על הגרסה שמסר.

30. גובה אמרתו, רס"מ גולן, אישר כי שיקר לו לגבי הד.נ.א. כן אישר שלא היה איכון של הטלפון שלו, שהיה מופקד בפיקדון, נכון לשעת השוד.

31. בעדות אמר הנאשם שלא היה לו קשר עם ב. ש., למעט "שלום שלום". אמר שהייתה מגיעה מדי פעם לא.. העיד שכאשר קיבל את הקצבה מהביטוח הלאומי רכש בת"א שעון שחור, דומה לזה שנ. החליפה לו את הרצועה,

פלאפון ופריטים נוספים, ואת זה נתן לב. ש., כשביקשה שיביא לילד לפנימייה.

הוא שב והכחיש שנטל חלק בשוד. אמר שהוא לא בנוי לדברים האלה. מסר שעבר ניתוח בראש וסובל מבעיית זיכרון. את ב. ש. ראה מספר חודשים לפני השוד פעם אחרונה, וכלל לא בחודש מרץ. הוא לא הביא לה את השעונים שזיהתה אלא רק שעון שחור.

כשעומת עם דברי א. אשתו, אמר שב. ש. מניפולטיבית וידעה איך לגרום לה לדבר. טען שהשוטרים איימו עלייה, אם היא לא תגיד שהוא הביא את השעון לב. ש.. לגבי השיחה המוקלטת, אמר שהיא התכוונה לשעון ולפלאפון.

בניגוד לדבריו בהודעה, אמר שעקב תקרית בינו לבין חבר שאיתו יצאה ב. ש., אותו הוא הכיר לה, היא שומרת לו טינה.

תרחיש חלופי

32. בניגוד לגרסת ב. ש., במסגרתה הפלילה את הנאשם, הוגשה לתיק, בהסכמה, אמרת המדובבת, מיום 30.4.13, שעה 09:04 - נ/12.

מ', אשר שימשה כמדובבת, לבקשת הצח"מ, תארה כיצד בבוקר, לפני שהוציאו את ב. ש. מהתא היא אמרה שבחיפוש בביתה נתפס שעון יקר ערך, שהיא יודעת שהוא גנוב, אך לא אמרה ממי. לגבי שני מכשירי טלפון גנובים מסוג סמסונג, אמרה שר. החבר שלה משכונת התקווה הביא לה אותם. שבמהלך החיפוש היא לחשה לבתה שתתקשר אליו, תאמר לו שעשו חיפוש ולקחו את הטלפונים הגנובים ורשמה לה את המספר. היא אישרה בפניה שהתקשרה מהטלפון הגנוב למספרים שאמרו שהיא התקשרה. זה היה מהבית של רוני בת"א. היא התקשרה לחברה ל. ואמרה שהיא אצל ר.. כן אמרה שאם ישחררו אותה היא תחליף מספר טלפון ותנתק את הקשר עם ר. י..

33. ב. ש. בעדותה אישרה את מרבית הדברים אך שללה את האפשרות שרוני נתן לה את הטלפון הגנוב.

בהודעה האחרונה - נ/11 שללה את האפשרות שאמרה למישהו שר. הביא לה את הטלפון. אמרה שהבנות מתא המעצר לא כל כך הבינו את ההסבר שנתנה לגבי האופן בו הגיעו אליה. כן מסרה שכאילו אמרה לעצמה אם יכול להיות שהוא הביא לה והיא לא זוכרת, במובן של אין מצב שהיא לא זוכרת שהביא לה ליום אחד. אמרה שרוני לא קשור וכל שהביא לה זה שרשרת כסף עם מגן דוד ושעון מסוים כדי לשים בו בטרייה. ההודעה מיום 6.5.13.

34. נעשו ניסיונות לזמן את החבר בזמן מעצרה, ביום 1.5.13, ע"י רס"ר אלמלח - נ/5. הוא פחד להגיע, אמר שעושים לו "כיפה אדומה". הוא זומן למחרת ולא הגיע.

ניסיון נוסף מיום 2.5.13, ע"י רס"מ גולן, אז אמר שהוא לא קשור ואין לו מה להגיד - נ/6.

35. הוא הגיע רק ביום 8.5.13 ונחקר, תחת אזהרה, ע"י רס"מ גולן - ת/15. הוא שלל כל קשר לארוע ואמר שנתן לב. ש. את הפריטים שהיא מסרה. הוא שלל שנתן פלאפונים. הוא זיהה את השרשרת שנתן לה.

36. החוקר, רס"מ גולן, הבהיר כי חקר את רוני אך כיוון החקירה הזה נשלל מפני שהוא לא דומה לתיאור החשודים. זו גם הסיבה מדוע לא הוצא איכון לטלפון שלו לשעות השוד.

מחדלי חקירה

37. נטען שלא הוכח שהסים המסתיים בספרות 020 היה ברשות בת שבע במועד בו הוכנס לטלפון שנגנב במהלך השוד. נטען בהקשר זה כי עפ"י הודעתה הראשונה, נ/9, שבועיים קודם השתמשה במספר אחר. בפרטיה האישיים בהודעה למעלה צוין הטלפון המסתיים בספרות 020.

38. נטען כי בהתאם לעדותה היא מעולם לא הייתה ברמת השרון ובפתח תקווה, מקומות בהם אוכן הטלפון שלה בימים 22.2 ו- 23.2, כשבועיים עובר לארוע השוד, נ/7 ונ/8.

תגובת בת שבע הייתה שלבתי יש חברות מהפנימייה בפתח תקווה, אצלן ישנה מספר פעמים. מהתאריך עולה שאכן מדובר בסוף השבוע.

39. נטען לגבי חוו"ד המעבדה הביולוגית - נ/15 שלא הובהר אם נשלחו דוגמאות ייחוס לצורך השוואה עם פרופילי הד.נ.א שנתפסו, שרובם תואם לד.נ.א של המתלונן.

אין לשכוח בהקשר זה שהמתלונן העיד שהאדם השני חבש מסכה, כובע גרב, לבש בגד עם שרוול ארוך וכפפות.

40. נטען שהפלאפון של הנאשם לא אוכן באזור השוד - נ/17. בשעה 07:10 אוכן בשכונת חב"ד בלוד, בשעה 08:58 שיחה שככל הנראה לא נענתה כך שלא ניתן לאכנה ובשעה 09:53 גם היה בשכונת חב"ד בלוד. כך שלא סביר שהצליח להגיע לרעננה, לבצע את השוד ולחזור.

לעניין זה ניתן להפנות להודעת המתלונן לפיה לא ראה אצל החשודים טלפון והם לא דיברו - נ/2.

דין והכרעה

41. המתלונן הותיר רושם אמין ואין חולק כי נשדד בביתו. השוד, בהתאם לעדותו ולעדויות אשתו, ארע בין השעות 08:20 עד 09:00, לערך, בביתם, ברעננה. מהבית נגנבו, בין היתר, שעונים וטלפון נייד.

זמן קצר לאחר השוד, בשעה 11:48, כבר הוכנס לתוכו הסיים שנמצא בשימוש ב. ש. אין חולק כי מדובר ב"חזקה תכופה" הקושרת בין המחזיק לארוע השוד, ומכאן חשיבות עדות ב. ש. באשר לאופן בו הגיע המכשיר לידיה.

42. ב. ש. עדה אימפולסיבית. יחד עם זאת, מאחר ועדותה משתלבת עם כלל הראיות בתיק, רואה לקבלה. ב. ש. העידה כי קיבלה את הטלפון מהנאשם ותארה את המפגש בו ניתן, יחד עם השעונים.

אליבא לעדותה ולעדויות, פעם אחת בלבד הוא הביא לה טלפון (עדויות - עמ' 106 ש' 14; עדויות - עמ' 117 ש' 10).

היא זיהתה את כל השעונים שנתן לה ואלו אכן השעונים שזוהו ע"י המתלונן, ואשר נשדדו במהלך השוד, יחד עם הטלפון הנייד. אחד השעונים, כפי עדותה, נמסר על ידה במתנה לנ. לדבריה אמרה לה ש"פ." - הנאשם הביא לה אותו. ואכן, נ. נתבקשה להגיע עם השעון והוא זוהה ע"י ב. ש. וע"י המתלונן כאחד מהשעונים הגנובים. לא היה לה כל צורך לערב את נדיה אלמלא הייתה משוכנעת כי תאמת את גרסתה ותזכור את דבריה לפיהם הגיעו מפטריק.

מעבר לכך, היא ביצעה את שיחת הטלפון עם אורנה, אשת הנאשם, אשר אישרה את הסיטואציה בה ניתנו הטלפון והשעונים ע"י הנאשם.

הדינמיקה בינה לבין הנאשם אינה מלמדת בהכרח על חששה ממנו. יחד עם זאת, יכול ועקב אותו חשש נהגה כפי שנהגה, על מנת להראות לו שהיא אינה חוששת.

במהלך העדות, לאחר שמסרה את תמצית הגרסה, הנאשם הטיח בה "מי את שאת זבל". היא העמידה אותו על מקומו, אמרה שהוא לא מבהיל אותה ושעשה טעות איתה. הנאשם בתגובה הציע לה גרסה חלופית "תגידי את האמת. מאיפה מצאת את זה?" (עמ' 88 ש' 1 - 11).

בהמשך אמרה שה' מדבר אליה בלילה תמיד ותגובת הנאשם הייתה "עוד מעט את תפגשי אותו גם" (עמ' 102 ש' 3). ואם כך אמר בביהמ"ש לא פלא שהשיבה כי לא הגיעה להעיד בפעמים קודמות חרף זימונה מאחר ומאיימים עליה בטלפון. באותו השלב התפרצה לעבר הנאשם באומרה כי הוא אינו מפחיד אותה, בתה התפרצה שלא יאיים על אמה והשתיים הוצאו מהאולם כדי להירגע. לאחר שחזרו, העדה שפכה את תוכן שקית התרופות שבידה על דוכן ביהמ"ש, כדי להציג את התרופות שנוטלת. אכן, התנהגות אימפולסיבית, אך אין בה כדי להשליך על תוכן עדותה.

מסכימה אני, כפי גרסת ב"כ הנאשם, כי החוקרים, במסגרת החקירה הראשונית ובטרם הוכנסה לתא המעצר מסרו לה

מידע רב, על מנת שתיזכר מהיכן קיבלה את הטלפון. מועד ושעת הארוע, העובדה שעשתה בו שימוש יום אחד בלבד ושוחחה עם אמה וחברותיה, והסוג - סמסונג. מסכימה אני שידעה כי נתפסו בביתה שעונים, אך גם רכוש נוסף, וכן נחקרה על השעונים. יתרה מכך, לגבי השעון שענדה על היד אמרה שקיבלה אותו מאשת הנאשם.

ואולם, עדיין, אין בכך כדי לשלול את גרסתה ולפיה רק למחרת, כאשר הונחו בפניה כל המוצגים, ויכול והתמקדו בשעונים, קישרה בינם לבין הטלפון ונזכרה. שהרי, בתא המעצר ניסתה בכל כוחה להיזכר ולא זכרה. המדובבות ניסו לומר לה שקיבלה אותו מהחבר רוני, אך היא שללה זאת. אמנם, המדובבת, שהודעתה הוגשה, אמרה שבבוקר מסרה שקיבלה מהחבר. ברם, הדברים לא נשמעים ואינם משוכתבים בתמלול. יתר המידע אותו מסרה, שמעה במשך כל שהותה בתא ולא רק בבוקר. ההודעה שלה היא תמצית החומר ששמעה. יכול ומאחר והייתה משוכנעת שזה מהחבר ולא הבינה את תהיות בת שבע בינה לבין עצמה, כפי עדותה, אמרה את הדברים.

במכלול, חרף היות ב ש "דמות צבעונית" היא מסרה את האמת שלה, כפי דברי החוקרת, ואמת זו מתיישבת עם כלל הראיות בתיק, אלו הקשורות אליה ואלו שאינן קשורות.

43. אשת הנאשם אכן לא חשה נוח בכל הסיטואציה, ובצדק. יחד עם זאת, בשיחה בינה לבין ב. ש. אישרה את קבלת הטלפון והשעונים. שתיהן אישרו את השיחה האמורה. בהודעה אישרה את קבלת השעונים וזיהתה שניים ויכול וגם את השלישי. שניים מהשעונים אותם זיהתה אכן נגנבו בשוד. אחד נוסף, שעון הברייטלינג, לא נגנב. אין בו כדי להשליך על גרסתה. ואולם, יש בשני השעונים שכן זוהו על ידה כדי ללמד על המועד בו נמסרו לבת שבע. שהרי, לא יכלו להימסר, כפי גרסתה, מספר חודשים לפני, אלא רק לאחר מועד ארוע השוד.

בעדות עשתה כל שביכולתה כדי למזער נזקים ולגונן על הנאשם. עד כדי כך שסרבה לאמץ את גרסתו לפיה נתן לב. ש. שעון וטלפון נייד ואח"כ היא רכשה עבורו אייפון. היא אישרה רק את רכישת האיפון.

מטעמים אלו, רואה להעדיף את הודעתה במשטרה על פני עדותה הפתלתלה והמתחמקת. בשיחת הטלפון ובגרסה שמסרה בהודעה יש כדי לתמוך בעדות ב. ש.. כן עלה בברור שהנאשם באותה הזדמנות הביא רכוש שמקורו מפוקפק והיא

דרשה ממנו להוציאו מהבית.

44. נ. תמכה בגרסת ב. ש. מעצם העובדה שקיבלה שעון שנגנב מהשוד, בתחילת אפריל. קרי, השעונים הגיעו לידי בת שבע עובר לתאריך הזה. היא לא זכרה האם היא אמרה שב. ש. מסרה לה שקיבלה את השעון מתנה מ"פ." או שהשם "פ." נמסר על ידי החוקרת, עת זימנה אותה לעדות. מכל מקום, אלמלא ב. ש. הייתה משוכנעת ש. תאמת את גרסתה, הרי לא היה צורך שתמסור את פרטיה ושייתפס השעון הנוסף אותו קיבלה.

45. מעבר לעדות א. ונ., הנאשם עצמו תומך בגרסת ב. ש.. יכול וגרסתו נמסרה לאחר שאשתו דיווחה לו, לבקשת ב. ש., על מעצרה ושאין בכונתה לשבת בכלא, כך לכל הפחות על פי עדות האשה. מכל מקום, הוא אישר שנתן לה

במתנה שעון שחור וטלפון, אבל לחצנים. הוא אפילו לא שלל את האפשרות שהשעון אותו קיבלה נ. הוא השעון שנתן לב. ש. ודיבר על הרצועה שאין חולק, אליבא לעדויות המתלונן, נ. וב. ש., שהיא אכן הוחלפה (עמ' 113 ש' 1 - 2). "יכול להיות שזה היה השעון השחור שהבאתי לה, יכול להיות, אבל מקרוב לא ראיתי אותו" (עמ' 113 ש' 2 - 3, ש' 14)

בעדות טען שעשה כן שנה וחצי שנתיים קודם. לאחר מכן, כשעומת מול הדברים שמסר בהודעה, בה אמר 3, 4 חודשים קודם, אישר זאת. ככל שמדובר בשעון שהביאה ב. ש. לנ. ומדובר בשעון שנגנב במהלך השוד, אזי הוא קושר עצמו ישירות להחזקתו ולמועד בו אירע השוד.

אין חולק אליבא לעדותו ולעדויות ב. ש. שרק בהזדמנות אחת נתן לה טלפון, ולדבריו גם את השעון השחור, כך שב. ש. לא יכלה להתבלבל.

באשר לעדות אשתו, טען, בניגוד לעדותה בביהמ"ש, שהיא התכוונה לשעון ולטלפון שהוא נתן לב. ש.. אלמלא היה מדובר ב"עסקה מפוקפקת" לא הייתה סיבה לאשתו לשלול אותה, כפי שעשתה, גם שעה שהוצגה בפניה גרסתו.

כשנשאל מתי פעם אחרונה ראה את ב. ש. באופן כללי השיב "כמה חודשים לפני השוד. היא פתאום נעלמה...". אדם שלא היה מעורב בשוד לא יכניס אותו לרצף הזיכרון שלו, שהרי מבחינתו מדובר רק בתאריך מקרי, שלא אומר לו דבר. הוא עשה כן על מנת להרחיק עצמו מכל מעורבות לרכוש שנגנב במהלך השוד.

בניגוד לדבריו בהודעה, לפיהם אין לו כל סכסוך עם ב. ש., בעדות טען שהיא ניסתה לפתות אותו מספר פעמים, ללא הצלחה, ושהיא שומרת לו טינה בגלל חבר שהכיר לה, אשר בגד בה.

ככלל, הנאשם הותיר רושם לא אמין, בנסותו לתאם את עדותו לראיות שנשמעו ולהסביר את אותן עדויות שאינן נוחות לו.

46. תימוכין נוסף, שאינו קשור לב. ש. כלל, הסימן הייחודי של שיניו, או העדר שיניו, והצבע השחור על חלקן. מדובר בפרט מהותי בו יכול היה המתלונן להתרכז, כאשר פניו, למעט עיניו ופיו, היו מכוסים, עת דרש ממנו, באנגלית, כסף.

איני מתרשמת מהשוני הנטען בין הגרסה שמסר המתלונן בהודעותיו הראשונות לאלו שמסר בהמשך ובעדות. מן הסתם בשן אחת אכן לא היה מבחין. מדובר במספר שיניים, בחלל הבפה, ובכך בהחלט יכול היה להבחין. עת מסר את הגרסאות הראשונות אכן היה בהיסטריה, כפי עדות גובה אמרתו. גובהו של הנאשם 1.75 מ' כפי שהעריך - 1.70 מ' לגבי מבנה גופו, מלא או שמן, גם כאן, בגלל הספרדית הבסיסית של החוקר, ו/או עקב מצבו של המתלונן, הדברים לא נרשמו במדויק.

47. אכן, יש לא מעט "רעשי רקע" בתיק, בדמות הודעת המדובבת, שהסבר לה ניתן ע"י ב. ש. ואותו אני מקבלת. מעבר לכך, החבר, ר. י., על פי עדות גובה אמרתו, אינו דומה כלל לתאור שנמסר על ידי המתלונן, ולכן קו חקירה זה ירד.

הסים של ב. ש., המספר המסתיים בספרות 020, אשר הוכנס, על פי עדותה, לטלפון שנגנב במהלך השוד, וממנו היא ביצעה שיחות לאם ולחברה, אמנם אוכן בפתח תקוה ורמת השרון, בה היא לא הייתה. אך הבת יכול והייתה, בביקור אצל חברותיה מהפנימייה, כאשר מדובר בסוף שבוע, מה שמחזק את גרסתה.

באשר ל"חסרים" האחרים לגבי ראיות הד.נ.א ואי איכון הטלפון הנייד של הנאשם במקום השוד, ניתן לכך מענה. מעצם העובדה שהנאשם היה מכוסה, כאשר לא נצפה אוחז או משוחח בטלפון במהלך השוד, כך שלא בהכרח היה איתו בזמן זה.

סוף דבר

48. התיק מורכב ממארג ראיות נסיבתיות אשר יש בהצטברותן כדי להוביל למסקנה ולפיה אשמת הנאשם הוכחה מעבר לכל ספק סביר. הנאשם החזיק ברכוש שנגנב במהלך השוד ומסר את חלקו לאחרים סמוך לאחריו. אף כי ניתנה לו הזדמנות להוכיח כיצד הגיע הרכוש לידי, הוא לא עשה כן. מכוח החזקה התכופה והזיהוי החלקי ע"י המתלונן אין לי אלא לקבוע כי הוא אשר ביצע את השוד בצוותא עם אחר.

49. בע"פ 1044/13 זידאן נ' מדינת ישראל תק-על (4), 3257 הוגדרו יסודות עבירת השוד.

"לשון הסעיף מורה, כפי שציינתי במקום אחר, כי ארבעה יסודות מצטברים מרכיבים את יסודה העובדתית של עבירת השוד: הראשון - מעשה גניבה; השני - מעשה אלימות, לרבות איום לנקיטה במעשה אלימות; השלישי - כי מעשה האלימות נעשה בשעת הגניבה, או בתכוף לפנייה או לאחריה; הרביעי - כי מעשה האלימות נועד להשיג החפץ הנגנב, לעכבו בידי הגנב או להתמודד עם התנגדות למעשה הגניבה..."

כן נקבע כי עבירת השוד דורשת מעשה אלימות בעל קשר פונקציונאלי למעשה הגניבה.

בהתאם לעדות המתלונן מתקיימים במקרה דנן כל יסודות העבירה, אשר בוצעה בנסיבות מחמירות. הנאשם והאחר הגיעו לדירתו וגנבו רכוש. בתכוף למעשה הגניבה ובמטרה למנוע התנגדות נקטו באלימות כלפיו. כפתו אותו, אזקו את ידיו ואת רגליו והדביקו סרט דביק לפיו. כן גרמו לו שריטות ודימומים.

50. סוף דבר, הנני מרשיעה הנאשם בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום, שוד בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 402 (ב) בצרוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ניתנה היום, ט' אדר תשע"ד, 09 פברואר 2014, בהעדר
הצדדים.